

GAZETA KRAKOWSKA

Przeznaczenie kwartalne
str. 12.

N^{ER} 208. Pojedynczy numer na wielko-
wym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 3 WRZEŚNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm.	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7	27 4. 913	+13 4	+ 8 0	połud. ws. słaby	pogoda	
2. 12	„ 4 194	+20 7	+11,9	„ „ średni	pogoda z chmur:	
3	„ 3 500	+22 7	+11 7	wschodni średni	„ „	
4	„ 3 273	+15 6	+11,0	„ „ słaby	pogoda	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW. — Dziennik *Polak Sumienny* z dnia 17 sierpnia (nadzwyczajną drogą tu nadeszły) donosi: że uwięzieni Jankowki, Bukowski, Hurtk, Hankiewicz, Fencz i Pani Bazanow, śmiercią przez powieszenie ukaranemi zostali; za miastem zaś powieszono wielu szpiegów, pomiędzy któremi officera pruskiego za kobietę przebranego.

Generał Krukowiecki mianowany znowu został gubernatorem Warszawy, a pełen talentów generał Prądzyński wodzem naczelnym, nie przez seym jak głoszone, ale przez rząd narodowy.

W Warszawie panuje najspełniejsza spokojność i duch najlepszy; a przez otwarcie komunikacji za Wisłę przez Pragę obfitość wszystkiego.

Korpus rossyjski generała Gołowina został przez wojska polskie za Pragę zupełnie pobity; zdobyto 14 dział i zabrano 5000 niewolnika.

Pod Grą wojsko polskie spaliło most Moskałom.

Generał Skrzynecki wziął dymisyę.

Pułkownik Ross z znaczną liczbą powstańców powrócił z Litwy.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

LONDYN 21 Sierpnia. — Gazeta dworska donosi o uznaniu P. Monroe Harisson północno-amerykańskim konsulem w Kingston na Jamaica.

Kuryer tutejszy doniósł wczoraj o godz. 3 z południa w 2gim wydaniu pisma swojego: „W tej chwili dowiadujemy się z wia y godnego źródła, iż rząd francuzki wydał rozkaz, aby z weszłych do Belgii wojsk francuzkich, niezwłocznie 30,000 ludzi powróciło do Francyi.”

List prywatny z Bruxelli w gazecie *Times* umieszczony, pod d. 16 b. m. donosi: że tego rana przybył tam dowódca pruski w Akwisgranie, i miał naradę z jeneratem Belliard, PP. Adair i de Meulenaer. Miasto Akwisgran znajduje się w stanie obrony na przypadek potrzeby.

Konie krola belgyskiego odpływają dziś z Anglii na parowym statku do Ostendy.

Na niedawnej konferencji posłowie wielkich mocarstw ugodzić się mieli, że cytadella antwerska z wszystkimi innymi warowniami ma być rozebrana.

MADRYT 8 Sierpnia. — P. Ballesteros niema szczęścia: z 16 jego wyroków, które wnosił do rady 15 zostało odrzuconych, a 16 znoszący wolność portu kadyskiego, jest teraz uchylony. — Rząd rozkazał uwięzić redaktora Dario w Sewilli, za to iż powążył się w swem piśmie umieścić ugodę między adm. Roussin i Portugalią zawartą.

Posel angielski koniecznie chce wymóżyć u naszego rządu, aby okrętom angielskim równo wolno było jak francuzkim zawinąć do Mahon. Rząd nasz zdaje się zaś opierać temu żądaniu z obawy, aby i inne mocarstwa tegoż nieżądały, i tłumaczy się, że Francuzi służy to prawo na mocy dawnych przyjaźni związków i traktatów. Posel angielski odpowiedział na to: że te przyjaźni związki ustały z wygnaniem Karola X. Dotąd na tem rzecz stanęła; lecz obawiają się, aby Anglia przy dalszym oporze rządu, nie obróciła swoich widoków na wyspę Majorckę.

Hr. Sebastiani przysłał naszemu gabinetowi czule napisaną notę, w której żali się, iż rząd hiszpański wspiera w Katalonii intrygi francuzkich karolistów, i postawionych na granicy wojsk niecofa.

SZTOKOLM 19 Sierpnia. — Wiadomość o wybuchłej w Kaiana cholerye nie zdaje się prawdziwą. Zresztą wszędzie przedsięwzięte są środki i poroziągane kordony przeciw tej chorobie.

HAMBURG 23 Sierpnia. — W miesiącach maju, czerwca i lipcu r. b. kopalnia srebra w Kongsberg w Norwegii, wydała 2443 grzywien 11 1/4 łota topionego srebra, które jest teraz na sprzedarz wystawione.

Z Amsterdamu donoszą, że dom bankierski Hope i kompanii odeurat od N. Cesarza Rosyi zlecenie zaciągnięcia dla jego skarbu 20 mil. rubli srebrnych.

NAPOLI DI ROMANIA 11 Lipca. — Kapitan od głównego sztabu francuzkiego Pellion, który dotąd dowodził regularną jazdą grecką, został przez prezydenta hr. Capodistrias z pochwałą od dalszego dowództwa uwolniony, i podpułkownik Kalergi, dawniej adiutant prezydenta, mianowany został w stopniu pułkownika naczelnym dowódcą rzeczoney jazdy. Pod gwarancją rezydentów 3 mocarstw przybyli tu przed kilku dniami z wyspy Hydra, miejsca przytułku opozycyi, trzy naczelnicy tego stronnictwa, to jest: admirał Miaulis, książę Maurokordato i Kondariotti. Dnia 25 czerwca rozmawiali z rzeczonymi rezydentami i podali im notę, wystawiającą nieszczyśliwy stan Grecyi, który zamiast się ulepszać, bardziej się pogorsza przez niepotrzebne wydatki prezydenta. Po oddaniu tej noty wzmiankowani trzy naczelnicy odiechali do Hydry. — Zaburzenia w Rumeliu zdają się być ukończone. — Dziś przyprowadzono tu z wewnątrz Pelopenesu 30 Greków, których tajna policya za ubliżające rządowi mowy uwięzić kazała. Odprowadzonymi zostali do więzienia w twierdzy Palamidzie.

JAN TRZECI na łowach.

Ukorzenie nieprzyjaciół oyczyzny zapowiadało już na długi czas pokój ziemi polskiej; już po długim bezkrólewiu dzielny Sobieski, jak pragnął, uwiecznił zwycięstwem chocimskim pamiętkę swego na tron wstąpienia i otrzymał koronę w oznakę czci współrodaków; koronę zapracowaną staraniami około dobra narodu — a nieprzeczuwając jeszcze wezwania sąsiadów, które miało go powieść na długą, krwawą ale zwycięską wojnę — spokojnie czas nieiaki na łonie rodzinnym przepędzał. Synowie jego: Jakób hoży wyrostek a Alexander powabne dziecko, pod okiem oycy uczyli się łamać kopije na pułkach swych przeciwników, abo dostad-

czy dzielnego rumaka wszędzie przecinać orężem, rzucane sobie jabłka. Uśmiechał się król z radości nad ochotą i zręcznością swych chłopaków (jak ich zwykł był nazywać) i cieszył się że w nich, po zgonie swoim najdroższą puściznę narodowi zostawi; nieprzeczuwał bowiem, iż w ten czas miasto wolnych głosów jego poddanych, oręż obcego monarchy nada króla tej, jego zwycięstwami ocalonej i wstawionej ziemi.

Tw erdza Żółkiew była w takich chwilach najmilszem miejscem pobytu Sobieskiego. Jej wytworny i obszerny zamek opierał się o rozległy zwierzynek (dziś Haray zwanym) w której spoglądając król nieraz dla rozrywki, przemysłającego się pomiędzy krzaki, z okna ubił zająca lub lisa. Nadaremnie miejsce to tak przyjemnem było Sobieskiemu — tutaj każdy kamień lubo mały ale mocnych baszt, przypominał mu utarczki z pobańcami i jego zwycięstwa. Tutaj otaczały go święte cienia Żółkiewskich, na których grobach nieraz, modląc się nabierał mężstwa, jakoby wielkich przedków natchnieniem. — Nakoniec dokoła obfituje okolica w najpiękniejsze knieie, gdzie jako namiętny lubownik myślistwa, przyjemnie przepędzał chwile. W zamku Żółkiewskim brzmiały tymczasem wesole odgłosy. Królowa (*) otoczona licznem gronem najsłynniejszych w kraju osób; chuczne dawała biesiady, bo pełna wesołości i lekkości umysłu francuzkiego, lubiła wrzawę licznych zabaw. Dwór ten także po większej części składał się z Francuzów, na krórego czele znajdował się burgrabia zamku żółkiewskiego i komendant załogi: Charles Gouvrier. Był to osiedziały w Polsce cudzoziemiec, służył od lat już dziecinnych w wojsku koronnem i nie źle popisывał się w kilku bitwach. Towarzysze broni w ogólności przyznawali mu waleczność, ale po-

wierzchność jego ponnra i spuszczonej ciemny wzrok, lubo przy pięknych męzkich rysach twarzy, wszystkich od współkowania z nim odrażały. Sami nawet wodzowie, nacoczne świadki jego walk i czynów, wzdrygali się nieraz, widząc jego wściekłą wśród bte w zapamiętałość i okrucieństwo. Było wielu co się jego waleczności dziwili, ale nikt go niekochał. Nareszcie względy królowej wspierającej wszystkich rodaków swoich, zjednaly mu podwyższenie stopnia i korzystne miejsce zawiadowcy zamku królewskiego.

Od świtu już brzmiały odgłosy trąb myśliwskich i wrzaski ogarów, w stronie zachodniej Żółkwi, kędy ogromne góry, naieżone gałęziami starożytnych jodeł i świrków, a pomiędzy niemi przepaściste doliny, i rwące się z kamieniu potoki, okolicę tworzą prawie Szwajcarską. Śród ciągłych łąków cały poczet zbliżał się lasami do Krechowa, gdzie Łowczy królewski w letnim zamku, przygotował był już ucztę myśliwską. Powoli przybywał tam jeden myśliwy po drugim, rzucał broń, ocierał znój a wychyliwszy puhar wina, rzucał kawały mięsa i okrucy chleba spienionym jeszcze gończym swoim. W sali zamku przygotowany był stół ogromny, którego środek zdołała całkowita, sztucznie upieczona sarna. Wspaniałe rogi ogromnych danieli i skóry pozabianych przez króla niedźwiedzi, przeplatane dzidami, kordelasami i inną bronią — zdołały ściany sali, a garncowe roztruchany i szniste dzbany srebrne, aby wruch poszły, czekały Najjaśniejszego myśliwca. Ale jeszcze nieprzybył — już zjeżdżając się jeden po drugim, prawie wszyscy przybyli do Krechowa, tylko samego króla nie widać. Już ustawionych przed bramą kilku strzelców, kilkarazy na rogach myśliwską przegrali piosenkę, a na troskliwe pytania Łowczego: "Gdzieby król pozostał?" dowiedzieć się tylko można było, iż uganiając się za przedziwną pięknoscią łą-

(*) *Marija d'Arquien.*

nią, i chcąc sam mieć ukontentowanie ubicia tey, zakazał wszystkim postępować za sobą i tak wkrótce w pędzie zniknął im z oczu. Oczekiwanie rodzi niecierpliwość, a z tey powstała obawa i niespokojność. Dwunastu jeźdźców dosiada rumaki i rozprasza się po wszystkich stronach szukać ukochanego króla.

Nim znajdą go wysłańcy, ty pójdź ze mną czytelniku w głąbie kniey i borow Krechowskich. I dalej — co raz dalej, — jeszcze go nieznadujemy? — Widzisz czytelniku jak dzika i okropną stała się ta okolica, tu zdaje się żadnej ludzkiej niepostrzeżem istoty. — Wszakże to ondzie pieczara gdzie pobożni bracia Czerczy (Bazylianie) zostający w pobliskim teraz Monasterze, przez czas długi kruli się przed prześladowaniem najeźdźczych pogan (*) — lecz oto wśród tey dzikiey zarośli część jak gdyby uprawney ukazuje się ziemi, a tuż przystem uboga chata. W tey chacie na słomianem łożu leży król znudzony — i usnął. Małż, piękney urody chłopaczek, ogania gałęzią muchy, a przy pochyłym okienku siedzi nad kołowróttem piękna młoda kobieta, ktorey powabny rys twarzy, żywy rozpaczy czyli żałości srodze porały. Na ubogiem ale czystem nakryciu stoi przygotowany gruby chleb i mleko, na posilenie, gdy się obudzi nieznanomy mieszkańcom myśliwy. — Ocknął się nareście król a z upodobaniem spojrzawszy na oganiającego muchy chłopczynę, porwał go i uściskał.

Król, czy to wasz syn dobra kobieto!

Kobieta. Tak jest syn, biedny bez oycy sierota.

Król. Jako? tak młoda a już wdową iest? biedna kobieto, nędzne musisz w tey

(*) W jednym z następnych Numerów piśmie tego, udzielimy czytelnikom wiadomości historycznych o tym sławnym starożytnym klasztorze.

puszczy prowadzić życie, lecz czemuże był, i jak zginął twój małżonek.

Kobieta. (Odwraca się ze łzami) O niepytacie oto szlachetny Panie, dość że ja nie mam małżonka a to biedne dziecię oycy. Gdyby nie to, i nieszczęśliwą nie byłabym, choć w tey ustronie; ta chata da e mi przytułek, para krów i owiec żywią mię, stary stryj który żyje ze mną, ot tam widzicie go pracującego w ogrodzie, iest mi obroną i poradą, a to dziecię rozrywką.

(Dokończenie jutro.)

UW I A D O M I E N I E.

Niżej podpisany ubiegając się o katedrę umiędzynarodowości politycznych w Uniwersytecie Jagiellońskim, krółą przy złożeniu urzędu Adwokata, z obowiązkiem jednakże zakończenia spraw Rządowych hipotecznych, pozyskać pragnę; stosownie do art: 13 Stat: Un: o Konk. mam wykladać publicznie przez trzy lekcye przedmiot wskazany przez wydział Pr: mianowicie:

“Jakie są istotne zasady Ekonomii polityczney rolniczey, przemysłowey i handlowey — czyli i jak dalece też zasady wykonane są w Królestwie Polskiem?” —

Na takowe przeto lekcye w dniach 5 6 i 7. Września r: b: od godziny 9 do 10 rano w Amphiteatrze Nowodworskim przypadające, zapraszam uprzejmie Publiczność, z tem doniesieniem: iż z dozwolenia Wydziału Pr: wyłożę zarazem zasady, na których oparty jest układ programu mego w dopełnieniu warunków konkursu, d. 4 Lutego 1828 roku przestannie złożonego.

W Krakowie dnia 1 Września 1831 r.

Szpon Wincenty P: O: D.

W dopełnieniu warunków konkursu o katedrę nauk administracyjnych w uniwersytecie Jagiellońskim wakuującą, podpisany, w amphiteatrze nowodworskim, uskuteczni trzy lekcye publiczne z nauk administracyjnych, w dniach 5. 6 i 7 września r. b. popołudniu od godziny 4 do 5tey, na które uczoną publiczność ma zaszczyt najuprzejmiej zaprosić.

W Krakowie d. 1 Września 1831 r.

Ferdynand Kossiewicz O. P. D.

Zast. Profes. Nauk Administr:

w Uniwers: Jagiellońs.